

She Gave No Thought To Her Future: Reading Eichah Throughout the Ages

Eichah Chapter 1:

<https://www.sefaria.org/Lamentations.1.1?lang=bi>

Chabad.org translation

<p>א איכה ישבה בְּדָד הָעִיר רַבְּתֵי עָם הֵיְתָה כְּאַלְמָנָה רַבְּתֵי בְּגוֹיִם שְׁלֹתִי בְּמַדִּינֹת הַיְתָה לְמוֹס: {ס}</p> <p>ב בָּלוּ תִבְכֶּה בַלַּיְלָה וּדְמַעְתֶּהָ עַל לְחִיָּה אֵין-לָהּ מְנַחֵם מִכָּל-אַהֲבֵיהָ כָּל-רַעִיָּה בְּגָדוּ בָּהּ הָיוּ לָהּ לְאֹיְבִים: {ס}</p> <p>ג גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֲנִי וּמִרַב עֲבֹדָה הִיא יֹשְׁבָה בְּגוֹיִם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל-רֹדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים: {ס}</p> <p>ד דַּרְכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בְּאֵי מוֹעֵד כָּל-שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמֵמִין כַּהֲנִיָּה נֹאנְחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגֹת וְהִיא מֵרָלָה: {ס}</p> <p>ה הָיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ אֲיֻבֶיהָ שְׁלֹ כִי-יְהִי הַגֹּהֵה עַל רַב-פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ הִלְכוּ שָׁבִי לִפְנֵי-צָר: {ס}</p> <p>ו וַיֵּצֵא (מִן בַּת) [מִבַּת-] צִיּוֹן כָּל-הַדָּרָגָה הָיוּ שָׂרֵיהָ כְּאֵילִים לֹא-מִצְאוּ מִרְעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא-כֹחַ לִפְנֵי רוֹדְפֵיהָ: {ס}</p> <p>ז זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יְמֵי עֲנִיָּהּ וּמְרוֹדֶיהָ כָּל מַחְמֹדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִימֵי קֶדֶם בְּנִפְלַע עִמָּה בַיַּד-צָר וְאֵין עֹזֵר לָהּ רְאוּהָ צָרִים שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּהּ: {ס}</p> <p>ח חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל-כֵּן לִנְיָדָה הֵיְתָה כָּל-מַכְבְּדֶיהָ הִזְלִיחָה כִּי-רָאוּ עֲרוֹתֶיהָ גַם-הִיא נֹאנְחָה וַתִּשָּׁב אַחֲוָר: {ס}</p> <p>ט טִמְאַתָּה בְּשׁוּלִיָּה לֹא זָכְרָה אַחֲרֵיתֶהּ וַתִּתְרַד פְּלֹאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ רְאֵה יְהוָה אֶת-עֲנִיָּי כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב: {ס}</p> <p>י יָדוּ פָּרַשׁ צָר עַל כָּל-מַחְמֹדֶיהָ כִּי-רָאָתָה גוֹיִם בָּאוּ מִקְדָּשֶׁהָ אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא-יָבֹאוּ בְּקֹהֶל לָהּ: {ס}</p> <p>יא יָא כָּל-עַמָּה נֹאנְחִים מִבְּקֻשִׁים לְחַם</p>	<p>1 O how has the city that was once so populous remained lonely! She has become like a widow! She that was great among the nations, a princess among the provinces, has become tributary.</p> <p>2 She weeps, yea, she weeps in the night, and her tears are on her cheek; she has no comforter among all her lovers; all her friends have betrayed her; they have become her enemies.</p> <p>3 Judah went into exile because of affliction and great servitude; she settled among the nations, [and] found no rest; all her pursuers overtook her between the boundaries.</p> <p>4 The roads of Zion are mournful because no one comes to the appointed season; all her gates are desolate, her priests moan; her maidens grieve while she herself suffers bitterly.</p> <p>5 Her adversaries have become the head, her enemies are at ease; for the Lord has afflicted her because of the multitude of her sins; her young children went into captivity before the enemy.</p> <p>6 And gone is from the daughter of Zion all her splendor; her princes were like harts who did not find pasture and they departed without strength before [their] pursuer.</p> <p>7 Jerusalem recalls the days of her poverty and her miseries, [and] all her precious things that were from days of old; when her people fell into the hand of the adversary, and there was none to help her; the enemies gazed, gloating on her desolation.</p> <p>8 Jerusalem sinned grievously, therefore she became a wanderer; all who honored her despised her, for they have seen her shame; moreover, she herself sighed and turned away.</p> <p>9 Her uncleanness is in her skirts, she was not mindful of her end, and she fell astonishingly with none to comfort her. Behold, O Lord, my affliction, for the enemy has magnified himself.</p> <p>10 The adversary stretched forth his hand upon all her precious things, for she saw nations enter her Sanctuary, whom You did command not to enter into Your assembly.</p>
--	--

נתנו (מחמודיהם) [מחמודיהם]
 באכל להשיב נפש ראה יהוה
 והביטה כי הייתי זוללה: {ס}
 יב לוא אליכם כל-עברי דרך הביטו
 וראו אם-יש מכאוב כמכאבי אשר
 עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון
 אפו: {ס}
 יג ממרום שלח-אש בעצמותי
 וירדנה פרש רשת לרגלי השבני
 אחור נתנני שממה כל-היום דוה:
 {ס}
 יד נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו
 על-צוארי הכשיל כחי נתנני אדני
 בידי לא-אוכל קום: {ס}
 טו סלה כל-אברי אדני בקרבי
 קרא עלי מועד לשבר בחורי גת
 דרך אדני לבתולת בת-יהודה: {ס}
 טז על-אלה אני בוכה עיני אעני
 ירדה מים כי-רחק ממני מנחם
 משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר
 אויבי: {ס}
 יז פרשה ציון בידיה אין מנחם לה
 צנה יהוה ליעקב סביבו צרו היתה
 ירושלם לנדה ביניהם: {ס}
 יח צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי
 שמעו-נא כל-[העמים] (עמים) וראו
 מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי:
 {ס}
 יט קראתי למאהבי המה רמוני כהני
 וזקני בעיר גועו כי-בקשו אכל למו
 ושיבו את-נפשם: {ס}
 כ ראה יהוה כי-צר-לי מעי חמרמרו
 נהפה לבי בקרבי כי מרו מריתי
 מחוץ שכלה-חרב בבית כמות: {ס}
 כא שמעו כי נאנחה אני אין מנחם
 לי כל-איבי שמעו רעתי ששו כי
 אתה עשית הבאת יום-קראת ויהיו
 קמוני: {ס}
 כב תבא כל-רעתם לפניך ועולל למו
 כאשר עוללת לי על כל-פשעי
 כי-רבות אנותי ולבי דוי: {פ}

11 All her people are sighing [as] they search for bread;
 they gave away their treasures for food to revive the soul;
 see, O Lord, and behold, how I have become worthless.
 12 All of you who pass along the road, let it not happen to
 you. Behold and see, if there is any pain like my pain,
 which has been dealt to me, [with] which the Lord
 saddened [me] on the day of His fierce anger.
 13 From above He has hurled fire into my bones, and it
 broke them; He has spread a net for my feet, He has
 turned me back, He has made me desolate [and] faint all
 day long.
 14 The yoke of my transgressions was marked in His
 hand, they have become interwoven; they have come
 upon my neck and caused my strength to fail; the Lord
 delivered me into the hands of those I could not withstand.
 15 The Lord has trampled all my mighty men in my midst,
 He summoned an assembly against me to crush my young
 men; the Lord has trodden as in a wine press the virgin
 daughter of Judah.
 16 For these things I weep; my eye, yea my eye, sheds
 tears, for the comforter to restore my soul is removed from
 me; my children are desolate, for the enemy has prevailed.
 17 Zion spreads out her hands [for help], but there is none
 to comfort her; the Lord has commanded concerning
 Jacob [that] his adversaries shall be round about him;
 Jerusalem has become an outcast among them.
 18 The Lord is righteous, for I have rebelled against His
 word; hear, I pray, all you peoples, and behold my pain; my
 maidens and my youths have gone into captivity.
 19 I called to my lovers, [but] they deceived me; my priests
 and elders perished in the city, when they sought food for
 themselves to revive their souls.
 20 Behold, O Lord, for I am in distress, my innards burn,
 my heart is turned within me, for I have grievously rebelled;
 in the street the sword bereaves, in the house it is like
 death.
 21 They have heard how I sigh, [and] there is none to
 comfort me, all my enemies have heard of my trouble [and]
 are glad that You have done it; [if only] You had brought
 the day that You proclaimed [upon them] and let them be
 like me.
 22 May all their wickedness come before You, and deal
 with them as You have dealt with me for all my
 transgressions, for my sighs are many and my heart is
 faint.

<p>טז על־אלה אני בוכה עיני עיני ירדה מים כי־רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויבי: {ס}</p>	<p>ב בלו תבכה בלילה דמעתה על לחיה אין־לה מנחם מפל־אהביה כל־רעהי בגדו בה היו לה לאיבים:</p>
<p>16 For these things I weep; my eye, yea my eye, sheds tears, for the comforter to restore my soul is removed from me; my children are desolate, for the enemy has prevailed.</p>	<p>2 She weeps, yea, she weeps in the night, and her tears are on her cheek; she has no comforter among all her lovers; all her friends have betrayed her; they have become her enemies.</p>

1. **Ho'il Mosheh** (R Moshe Yitzchak Ashkenazi) to **Eichah 1:2**

<p>בלילה – תשבע בכיה כשתנוח מעבודתה, וביום כשתעסוק בה ואין לה פנאי לשבת לבכות, דמעות יורדות על לחיה.</p>	<p>At night - she will be full of her crying when she finishes her labor, but by day when she is busy with it and she does not have time to sit and cry, tears fall down her cheek.</p>
--	---

Eichah 1:9 - Peirushim לא זכרה אחריתה

2. **Rashi**

<p>לא זכרה אחריתה – כשהיו חוטאים לא היו נותנין לב מה תהא לאחרית,</p>	<p>She did not remember her end - when they would sin, they paid no heed to what would happen in the end.</p>
--	---

3. **Shadal** (to Exodus 2:8)

<p>כי אמנם ל' זכירה איננו מיוחד למה שעבר, כי נמצא גם במה שעתיד להיות, כמו לא זכרה אחריתה (איכה א' ט')</p>	<p>For truly, the language of “zechirah” is not unique to what is past, but it is found also regarding what will happen in the future, such as “she did not remember her end.”</p>
---	--

4. **R Yosef Kara** (part B)

<p>לא זכרה אחריתה – לא שמחה על לבה תוכחת הנביאים שמרה תהיה באחריתה.</p>	<p>She did not pay attention to the admonitions of the prophets, that she would have bitterness at her end.</p>
---	---

5. **Midrash Lekach Tov**

<p>לא זכרה אחריתה – אין זכירה אלא על דבר שעבר וכן אמ' ירמיה לא זכרה ירושלים ברית אלהיה שאמ' לה לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש (דברים י"ח:) לפיכך אחריתה לא זכרה.</p>	<p>“Remembering” is only about something in the past, and so said Jeremiah, “Jerusalem did not remember the covenant of her Lord” who said to her “there shall not be found among you one who passes his son or daughter in fire,” therefore her end she did not remember.</p>
---	--

Eichah 1:16 על אלה אני בוכיה

6. Ibn Caspi to Eichah 1:16

על אלה – רמז למה שקדם ולמה שאחריו.	For these - it hints at what preceded and what comes after it.
------------------------------------	--

7. Rashi to Eichah 1:16

עיני עיני – כלומר תמיד עיני יורדה מים כפל הלשון מלמד שאין הפוגות.	My eye my eye - that is to say, my eye always sheds water. The double language teaches that there are no interruptions.
---	---

8. Lekach Tov to Eichah 1:16

על אלה אני בוכיה כשם שהיה ירמיהו מקונן על חורבן בית ראשון כן היה מקונן על חורבן בית שני שנאמר שישי ושמחי בת אדום (איכה ד':כ"א) וכך דוד ראה חרובן בית ראשון כענין שנאמר בת בבל השדודה (תהלים קל"ז:ח') ראה חורבן בית שני על יד אדום שנאמר זכור יי' לבני אדום את יום ירושלם (תהלים קל"ז:ז')	For these I weep - just as Jeremiah was lamenting the destruction of the First Temple, so he was lamenting the destruction of the Second Temple, as it says “rejoice and be happy daughter of Edom.” And so David saw the destruction of the First Temple...and saw the destruction of the Second Temple.
--	---

9. Gittin 58a

אמר רב יהודה אמר רב מעשה בבנו ובבתו של רבי ישמעאל בן אלישע שנשבו לשני אדונים ל'מים נדדו ונפגשו שניהם במקום אחד זה אומר יש לי עבד שאין כיופיו בכל העולם וזה אומר יש לי שפחה שאין בכל העולם כולו כיופיה אמרו בוא ונשיאם זה לזה ונחלק בואלדות הכניסום לחדר זה ישב בקרן זוית זה וזו ישבה בקרן זוית זה זה אומר אני כהן בן כהנים גדולים אשא שפחה וזאת אומרת אני כהנת בת כהנים גדולים אנשא לעבד ובכו כל הלילה כיון שעלה עמוד השחר הכירו	Rav Yehuda says that Rav says: There was an incident involving the son and the daughter of Rabbi Yishmael ben Elisha the High Priest, who were taken captive and sold into slavery to two different masters. After some time the two masters met in a certain place. This master said: I have a male slave whose beauty is unmatched in all of the world, and that master said: I have a female slave whose beauty is unmatched in all of the world. The two masters said: Come, let us marry these two slaves to one another and divide the children born to them between us, as they will certainly be very beautiful. They secluded them in a room. This one, the son, sat in one corner, and that one, the daughter, sat in the other corner. He said: I am a priest and the descendant of High Priests. Shall I marry a female slave? And she said: I am the daughter of a priest and the descendant of High Priests. Shall I be married to a male slave? And they wept all through the night. When dawn arrived they recognized each other and saw that they were brother and sister. They fell on each other and
--	--

<p>זָה אֶת זֶה וְנָפְלוּ זֶה עַל זֶה וְגָעוּ בְּכִיָּה עַד שִׁיָּצְאוּ נְשָׁמָתָם וְעֲלִיהֶן קוֹנֵן יְרֵמְיָהוּ עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכִיהַ עֵינַי יוֹרְדֵה מִיַּם</p>	<p>burst into tears until their souls departed due to their great distress. And with regard to them and others like them, Jeremiah lamented: “For these things I weep; my eye, my eye runs down with water” (Lamentations 1:16).</p>
---	---

10. Kinnah 23

<p>לְזֹאת יְקוֹנֵן יְרֵמְיָהוּ בְּשִׂאֵיהָ גְזֵרָה זֹאת אֲנִי תַּמִּיד בּוֹכִיהַ וּבִלְבָבִי יִקְדֵּי וְיִקְוֶה וְכִנְיָה עַל בֶּן וּבֵת מְסֻפָּד רַב אֶעְצִימָה וְאֶהְיֶמָה מִיָּמִים יְמִימָה אֲרִיד בְּשִׂיחִי וְאֶהְיֶמָה וְקוֹל נְהִי אֲרִימָה:</p>	<p>For this Jeremiah lamented in the destruction. This degree, I weep constantly. And in my heart is kindled a flame and burn. Over son and daughter I will thunder great eulogy. I will go down in my sadness and I will moan, and I will raise a voice of crying.</p>
--	---

11. Targum Ketuvim Eichah 1:16

<p>עַל טַפְלֵיָא דְאַתְרֵטְשׁוּ וְעַל נְשִׂאֵי מְעַדִּיתָא דְאַתְבְּקְעוּ כְּרִיסִיהוֹן אֲמַרְתָּ כְּנִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֲנָא בְּכִיָּא וְתַרְוִין עֵינַי זִלְגִין דְּמַעְתָּא הִיָּה מְבוּעָא דְמִיָּא אַרוּם אַתְרַחֵק מִינִי מְנַחֵם דְמַקְיָם יְתִי וּמְלִיל תְּנַחוּמִין עַל נַפְשֵי הוּוּ בְּנֵי צְדִיקִין אַרוּם אַתְגַּבְּרַ עֲלִיהוֹן בְּעִיל דְבָבָא.</p>	<p>Over children dashed and pregnant women whose abdomens were torn open, the community of Israel says, I weep. And my two eyes flow tears...</p>
---	---

11a. See II Kings 8:12

<p>וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל מִדְּוֵעַ אֲדֹנָי בִּכְהָ וַיֹּאמֶר כִּי־יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל רָעָה מִבְּצֻרֵיהֶם תַּשְׁלַח בָּאֵשׁ וּבַחֲרִיבֵיהֶם בְּחָרְבַתְהֶם וְעֲלִלְיָהֶם תִּרְטֹשׁ וְהִרְתִּיהֶם תִּבְקַע:</p>	<p>And Hazael said, "Why does my lord weep?" And he answered, "Because I know the evil that you will do to the Children of Israel: their strongholds you will set on fire, and their young men you will slay with the sword, and you will dash their little ones in pieces and rip up their women with child."</p>
---	--

12. Zohar 1:228

<p>אֲנִי בּוֹכִיהַ, דָּא רוּחַ קוּדְשָׁא דְאַקְרִי אֲנִי.</p>	<p>I (ani) weep - this is the holy spirit, which is calle "ani"</p>
---	---

13. Eichah Rabbah

<p>... וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צוֹחֵת וְאוֹמֵרְתָּ: עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכִיהַ.</p>	<p>... And the holy spirit cries out and says: over these I weep.</p>
---	---

14. Zohar 2:336

<p>וְהָאִי רוּחַ מְסֻבָּא, אִיהוּ חוּיָא בִּישָׁא. (ויחי רכ"ה ע"א) וְאִית מָאן דְרָכִיב עֲלֵיהּ, וְאִינוּן דְכָר וְנוֹקְבָא. וְאִקְרוּן אֵלֶּה, דְאִינוּן מִזְדַּמְנִין בְּעֵלְמָא, בְּכָל אִינוּן סְטְרִין דְלָהוֹן. וְרוּחַ קוּדְשָׁא אֲקָרִי זֹאת, דְאִיהִי רְזָא</p>	<p>This spirit of impurity, is the evil serpent. And there is one who rides on it, which are male and female, and they are called "eleh," for they appear in the world, in all the facets of them. And the holy spirit is calle "zot," which is the secret of the</p>
--	---

<p>דְּבָרִית, רְשִׁימָא קְדִישָׁא דְאַשְׁתַּכַּח תְּדִיר עִמָּיה דְּבַר נָשׁ. וְכֵן (ישעיה כה) זֶה יי', (שמות טו) זֶה אֱלֹהֵי, אֲבָל אֱלֹהֵי אֱקָרוּן אֱלֹהֵי, וְעַל דָּא כְּתִיב, אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כֶּה כְּתִיב, (ישעיהו מ"ט:ט"ו) גַּם (רכ"א ע"א) אֱלֹהֵי תִשְׁכַּחְנָה. וְאֲנִי רָצָא דְזָאת, לֹא אֶשְׁכַּחְנָה. וְכְתִיב (איכה א' ט"ז) עַל אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכִיָּה, דְּהוּא חוּבָה גְרִים לְמַבְּכֵי לוֹן כְּמָה בְּכִיָּו.</p>	<p>covenant, an imprint of holiness that is always found with a person. And so "this is God," "this is my Lord," but they are called "eleh" and on this it is written "these are your gods O Israel." And for this it is written "also these I will forget, and "anokhi," the secret of "zot," will not forget you." And it is written "over these (eleh) I weep - for that sin caused them to cry many cryings.</p>
---	--

See Isaiah 49:15-16

15. Eichah Rabbah to 1:2

<p>דְּבַר אַחַר: בְּלָה – עַל גְּלוּת עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבֵטִים, תְּבֻכָּה עַל גְּלוּת שֵׁבֶט יְהוּדָה וּבִנְיָמִין. דְּבַר אַחַר, בּוֹכָה וּמְבַכָּה אַחֵרִים עִמָּהּ. בּוֹכָה וּמְבַכָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמָּהּ, דְּכְתִיב (ישעיהו כ"ב:י"ב): וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפָּד. בּוֹכָה וּמְבַכָּה מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת עִמָּהּ, דְּכְתִיב (ישעיהו ל"ג:ז'): הִן אֲרָאֶלֶם צָעְקוּ חֲצֵה, אָמַר רַבִּי זְעִירָא חֲצֵה כְּתִיב, חֲצֵה הִיא גְבִיָּה דְנִכְסִינָיָה. אָמַר רַבִּי בְרַכְיָה כְּמָה דָּאת אָמַר (בראשית ט"ו:ה'): וַיֹּצֵא אֹתוֹ חֲצֵה. בְּלָה, בּוֹכָה וּמְבַכָּה שְׁמַיִם וְאָרֶץ עִמָּהּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (יואל ב':י'): שָׁמַשׁ וַיָּרַח קָדְרוּ. בְּלָה, בּוֹכָה וּמְבַכָּה הָרִים וּגְבָעוֹת עִמָּהּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (ירמיהו ד':כ"ד): רְאִיתִי אֶת הָהָרִים וְגו'. בְּלָה בּוֹכָה וּמְבַכָּה שְׁבָעִים אֲמוֹת עִמָּהּ.</p>	<p>Another interpretation: "cry" - over the exile of the ten tribes. "Shall she cry" - over the exile of the tribes of Judah and Benjamin. Another interpretation: She cries and causes others to cry with her. She cries and causes the KBH to cry with her . . . She cries and causes the ministering angels to cry with her . . . Rabbi Berachyah said: as you say, "and he took him outside (va'yotzei)" - "Bachoh" - crying and causing heaven and earth to cry. . . . She cries and causes mountains and valleys to cry. . . . She cries and causes the 70 nations to cry with her.</p>
---	---

16. Rashi to Eichah 1:2

<p>בכה תבכה – שתי בכיות על שני חורבנים.</p>	<p>Two cryings over the two destructions</p>
---	--

17. Shnei Luchot Habrit (Shla"h) Aseret HaDibrot, Taanit, Derekh Chayim 1

<p>תוכחת מוסר על אלה (ואלה) אני בוכיה עיני עיני יורדה מים (איכה א, טז). <u>יבכה אדם</u> <u>תמיד על עונותיו, ויבכה תמיד על חורבו</u> <u>הבית, כי זה גורם זה, כי אלו היה המקדש</u> היתה הקדושה מתפשטת וצדק ילין בה, לא לן אדם בירושלים וחטא בידו (ב"ר כא, כא), והיתה רוח הקדושה והנבואה שורה. ועתה בעוונותינו חסרנו כל אלה, נפלה עטרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו (איכה ה, טז), כי במה יתכפרו עוונותינו העצומים, ואנחנו טמאים אין לנו טהרה, ונתרחקנו מעל שלחן</p>	<p>There is a <i>mussar</i> admonition "over these I weep, my eye my eye sheds water." A person should always cry over his sins, and he should always cry over the destruction of the Temple. For if the temple were present, sanctity would spread out and righteousness would dwell in it, and a person would not overnight in Jerusalem with sin in his hand. And the holy spirit and prophecy would settle. But now, in our sins, we lack all this, the crown of our head has fallen, woe to us for we have sinned. For with what will our great sins be atoned? And we are impure, we have no purification, and we are distanced from the table of our Father, therefore we have no repair except to be avoid evil</p>
---	---

<p>אבינו, על כן אין לנו תקנה אלא להיותינו סור מרע ועשה טוב, ולהיותינו נכנעים שחים עד לעפר, ולקדש את עצמינו בכל מה דאפשר שיהיה גופינו כלי מוכן לקבל קדושה מאחר שהוא ציור המשכן כמו שכתבתי לעיל. ואל יחסרו ממנו הקרבנות, הן בגופנו סוד התענית. הן בדבורנו סוד ונשלמה פרים שפתינו, קריאת פרשיות הקרבנות בהבנה עם וידוים גדולים ובכיה רבה, כי הבכיה בסוד ניסוך המים. הן במחשבתינו להיות לנו לב נשבר ונדכה, וכמו שנאמר זבחי אלהים רוח נשברה. על כן לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה:</p>	<p>and do good, and our being lowly down to the dust, and to sanctify ourselves with whatever is possible, that our body should be a vessel ready to receive holiness, since it is the image of the Tabernacle as I wrote above. And there should not lack from it sacrifices, whether through our bodies, the secret of the fast. Whether in our speech, the secret of “and we will pay our lips for bulls” - reading the chapters of the sacrifices with understanding with great confessionals and much weeping, for crying is the secret of the water libation. Whether in our thoughts, to have a broken and downtrodden heart, and as it is said, the sacrifice to the Lord is a broken spirit. Therefore God does not despise a broken and downtrodden heart.</p>
--	---

18. Rabbi Norman Lamm, Sermon for Shabbat preceding Tisha B'Av, 1951

<https://archives.yu.edu/gsdli/collect/lammserm/index/assoc/HASHf8e0.dir/doc.pdf>

My friends, it IS a tragedy that we have lost the keys to Jerusalem, and on Tisha B'av we mourn this loss, and we review the history of its downfall many years ago. But doing so is more than mourning - it is excellent psychoanalysis. Because, by recalling these traumatic events of 2,000 years ago, we can find the clue to where the keys are. The Talmud gives us the clear answer. When with heavy heart and wet eyes we relive and re experience the story of the young priests of Jerusalem, we suddenly remember that it was they who on the ninth of Av 1881 years ago entrusted the keys of the Temple and Jerusalem to - the Hand of G-d. There is no other place to look for these precious keys except in the Hand of G-d which has been saving them for us these many years.